

हि० चं०

ना० २

उर्तिमदनेनं स कृपा सुसर लद्रुमे ॥ १२४ ॥ भाण्डं मूलवणिग्वितैतुर
 ज्ञानाञ्च मण्डने । नदीकूलद्वयो मध्ये भूषणे भाजनेऽपि च ॥ १२५ ॥
 मण्डो मस्तु निभूषायामे रण्डे सारपिच्छयोः । शाके मण्डात्वा मलक्या मुण्डे
 मुण्डित शीर्षयोः ॥ १२६ ॥ राहै दैत्यान्तरे रण्डात्वा सुपर्णी मृतप्रिया ।
 व्याडे हिंस्रपशौ सर्पेऽप्युण्डा करि करः डुर ॥ १२७ ॥ जले भीनलि
 सोवारस्त्रीऽप्युण्डो मदनिर्भरे । शोण्डी च विकपिप्लयोः शोण्डो विख्यातम
 जयोः ॥ १२८ ॥ षडः पेयान्तरे भेदे षण्डः कानन इव रे । ॥ ॥ दिस्व
 रडान्ताः ॥ ॥ गूढं रक्षः संवृतयोर्द्वा ण्डं द्वाभिलाषयोः ॥ १२९ ॥
 दृढः शक्तेभूशे स्थूले बाढं भृशं प्रतिशयोः । माण्डिर्दैन्यं पचसि रचामूढस्त
 न्द्रिते जडे ॥ १३० ॥ रण्डाऽप्युण्डे भूषणे भाया वूढान्यस्तो रसंहताः । वाण
 स्याद्भारिके स्तूते शण्डे यण्डे तु सौ विदौ ॥ १३१ ॥ बन्धुपुंसी इरे स्त्रीवे सो
 णामर्षणसक्तयोः ॥ ॥ दिस्वरडान्ताः ॥ ॥ अणिरणिवदश्रौ
 स्यात्सीमन्यश्चाग्रकीलके ॥ १३२ ॥ अणुर्वी ह्यल्पयो रूष्णा ग्रीष्मदक्षा
 तपाहिमाः । ऊर्णा भूमध्यगा वर्ते मेषादीनाञ्च लोमनि ॥ १३३ ॥ ऋ
 णं देये जले दुर्गो कणो धान्यां श्लेशयोः । कणाजीरकपिप्लयोः कर्णश्च पाष
 तौ श्रुतौ ॥ १३४ ॥ क्षणः कालविशेषे स्यात्पर्वण्यवसरे महे । व्यापार
 विकलत्वे च परतन्त्रत्वमध्ययोः ॥ १३५ ॥ कीर्णः क्षिप्रे हते कृन्ने कुणिः
 कुकारवृक्षयोः । कृष्णः काकेपि केवर्णे विह्वौ व्यासेऽर्जुने कलौ ॥ १३६ ॥